

మీ కబ్బినట్లే కబ్బము దానికి వచ్చినది. ఏమనివ్రాసినది ? ” అని వెనుదటిమినది జాబు నందిపుచ్చుకొనుటకై. జాబు నీయ కయే తిరువెంగళుండు “ నాపై నీవు వైచిన ఋజువుభారము తీర్చివేసినా లేదా యిప్పటికైన దీర్చివేసినా లేదా ? ” అని అడిగినాడు. ఆ ముక్కవినిపించుకొనకయ, ఉత్తరము చూడకయ యాండాశ్శమ్మన్నది “ మత్తైన నెప్పుడు తీసికొనివత్తు రల్ల నిల్లటికము ? ” అని అడిగినది. “ ఔరా ! నీ వటవే యీ యుత్త రము వ్రాయించినది ” అని ఆశ్చర్యపోయినాడు తిరువెంగళుండు. ఆండాశ్శమ్మ చిరునవ్వు నవ్వుచూ “ మాటలు నావీ కవిత్వము మీది ” అంది.

ఆ చిరునవ్వు ఫలశ్రుతి యెంతవఱకు వ్రాసిన వ్రాయ వచ్చు గ్రంథవిస్తరభీతి విడిచినచో—తిరువెంగళాచార్యులకు దత్తత వ్యామోహము నశించినది. అల్లుడిల్లటికము వచ్చినాడు. కళ్యాణీయే వానికి గొడుగునుం గూతుకయినై కష్టసుఖంబుల దలలో నాలుకవలె మెలంగినది. అనతికాలములో బుత్తు నెత్తి కొని కళ్యాణీ “ యిడుగో ! పుత్రికా పుత్తుడు ” అని తన తండ్రి తొడలం గూరుచుండబెట్టి వానికి బుత్తుడు లేని లోపము దీర్చినది.

....

....

....

....

....

వన్నెలాంగి - సన్నుతాడి

హిందూ సంఘమునం దొక తెగ మనుష్యులకు ఊరిలో నిలువ నీడ యుండదు. ఊరి వెలుపలనే వారి గూడెమూ వారి గోష్ఠి. కావి తెల్లవాటి లేచి చూచునంత నూరునంతను బరిశుభ్రము

చేయువారు వారే. వారి నేమేని యనుడు ; అంటరానివారనుడు, ముట్టరాని వారనుడు, వారివీడ నగ్రజాతులవారు త్రొక్కరానివారనుడు. వారున్నారు. నిరంతర మున్నారు. వారుండకున్న సాంఘిక జీవనము నడువనే నడువదు. సాంఘిక జీవనము నడువకపోవుటయేకాక సాంఘిక జీవనమం దొకానొక వినోద మీ పాటికి నశించిపోయి యుండెడిది కూడను.

“ కుంతి ” యుత్సవమున కని యేతేట నట్లతద్దికి నొక నెల ముందునుండియు నింటింటను వాడ వాడను “ రామో రామ రామయ్య ” యనుచు డబ్బులు వసూలుచేసికొని యా మొత్తము నంత నయుత్సవమునకై యట్లతద్దినాటి రాత్రి వ్యయపఱచి మిక్కిలి వినోదము గల్గించువారు ఆ జాతివారే. ఈయది నేనింత మట్టునకు నొత్తివ్రాయుటకుఁ గారణము—ఒకడు దినదినము వీధితుడుచువాఁడు మహారాజు వేషము ధరించువాఁడు. మఱి యొక్కరుఁడు దినదినము కుళ్ళునీళ్ళు తోడువాడచ్చ వైదిక బ్రాహ్మణుని వేషము వేయువాఁడు. ఇట్లే నలుగు రైదుగు రాజాతివారలే మఱి కొందఱు కోమటివేషము, రాజ్ఞివేషము, రయితువేషము, దొరవేషము, దొరసానివేషము, రకరకముల వేషంబు లన్నిటినిం దాల్చి యుత్సవంబుతోపా టొకనడక— నాటకము సాగింతురు.

మనము పోల్చలేము వాఁడే వీఁడని. “ అనుదినము వీరింత పరిశుభ్రముగ నగ్రజాతులవారి వైఖరి నీ ఫక్కి ననుసరించిన బాగుండి పోయెడివేమో సంఘమునకు వెలిగాకుండ నుండెడి వారలేమో ” అని కూడ నొక్కొక్కప్పుడు యోజింపఁ జెల్లును. కాని నటనమునకు నాటకమునకు నప్పుడు అవకాశ

ముండదు. అదియొక పెద్ద సమస్యయే. దానిని సాంఘిక శాస్త్రజ్ఞులకు వదలి సారస్వత ప్రియులు గోరు వినోదమునే యుగ్గడింతునుగాక.

ఒకరుఁడు కథానాయకుని వేషము వేసినవాఁడు. “వన్నె లాంగి - సన్నుతాడి !” అని యెలుంగెత్తి కథానాయకీవేషధారిని పిలుచుచున్నాడు. గంతులు వైచుచున్నాడు. చేయిపట్టి లాగుచున్నాడు. తాను తూగుచున్నాడు. చుట్టును మూగిన చూపఱి యొకప్రక్క, బాజా భజింత్రీవాం ద్రొకప్రక్క, పేరంటాం ద్రొకప్రక్క “అజ్జారే ! అయ్యారే” అన్నట్లాకృష్టులై కన్నులు దోరవెట్టుకొని చూచుచున్నారు. “అహో ! రాజువేషము వానికే తగును. రాణివేషము దానికే—కాదు వానికే తగును” అని గుజగుజలు వోవుచున్నారు. “రాజువేషము వేసినవాఁడు కుఱ్ఱ వాఁడు రాజకుమారుఁడే. రాణివేషము వేసినదియు కుఱ్ఱవాఁడే కాని ఆడంగి టక్కుటెక్కులు బలేగా చూపుచున్నాడు” అని కొందరు కనుబొమ లెగయించుట కూడఁ జేయుచున్నారు.

“వన్నెలాంగి - సన్నుతాడి” అని పునః ఎలుంగెత్తి కథానాయకుఁడు లాగినాఁడు కథానాయకిని.

మనః ఫలకముపైఁ జిత్రింప దొరకొన్నయల నాట్య నటన మొక వెలివాడ వాఁడు త్తమ క్షత్రియ వేష మూనుటయ కాక, యొక మగవాఁ డొక యాడుదానివేషము ధరించుటయు వమ్మగవాని దన్నటనమున మఱొక్క మగవాఁడు వలచినట్ల తలపోసికొనుచు సంబోధించుటలో “వన్నెలాడి - సన్నుతాంగి” అనుటకు మాఱుగ “వన్నెలాంగి - సన్నుతాడి” అని యుచుటయును—

ఊహింపు డెంతటి వినోదంబున కయ్యది కారణభూతమో-
నేను నవ్వచున్నాను. నా నవ్వచూచి కాబోలు వారిలో నొక
తజ్జుడు “ ఒరేవు అర్థం తెలిసి ఆడరా, బాబులు నవ్వచున్నారు.
వన్నెలాంగి - సన్నుతాడి కాదులాగుందిరా “ వన్నెలలంగా -
సన్నులతాడి ” అని చదవరా ” అన్నాడు. ఇత నా నవ్వకు
పట్ట శక్యమే లేకపోయింది.

.....

ఉ ద్యో గ పు టు ద్ది

“ ఉప్పు, గంజా, కల్లు, సారా,
నల్లమందు ” శాఖలో ఇన్ స్పెక్టరు
వదవికి వచ్చేసరికి మంచిజీతం ఇస్తారు. పెద్ద ఆఫీ సొకటి అతని
చేతిక్రింద పనిచేస్తూవుంటుంది. శుభ్రమైన బంగాళాభవనం అతని
కమారు. మోటారుకారు, పెట్రోమాక్సుడీపం కలిగివుండే దర్జా
అలవడుతుంది. అతగాడి యిల్లాలు పడక్కుర్చీలో వ్రాలి
“ లండనుతైమ్సు ” వో, లేకపోతే “ ఇలస్ట్రేటెడ్ తైమ్సు ”
వో, తెనుగు వారై యినా “ భారతి ” వో, “ గృహలక్ష్మి ” వో
పుటలు తిరగేస్తూవుండే నవనాగరీకంలో పడుతుంది. పిల్లలు
త్రోపుడు బళ్ళల్లోనూ, త్రయచక్రశకటాలమీదనూ నవుకర్లు
త్రిప్పుతూవుంటే నవ్వుతూవుంటారు. ఎప్పుడూ ఏడువరు. వంట
మనిషి వంట చేస్తూంటే, తోటమాలి మొక్కలకు నీళ్లు పోస్తూంటే
అరక్రీగంట మెళ్లో హారాలు సవరించుకుంటూ వుంటారు ఎదిగిన
కూతుండ్రు, కోడండ్రు. ఆ శాఖలో ప్రతి ఇన్ స్పెక్టరుభోగం